༄༅། །ཟབ་གསང་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་སྔོན་འགྲོའི་ངག་འདོན་ཟུང་
འཇུག་ལམ་གྱི་ཤིང་རྟ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

A Chariot on the Path to the Union of the Two

A Recitation of the Preliminaries to the Profound and Secret Heart Essence of the Ḍākinīs

བདུད་འཇོམས་རིན་པོ་ཆེ་འཇིགས་བྲལ་ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེ།

Düdjom Rinpoche Jikdral Yeshé Dorjé

Translated by Eva Natanya

Translation © 2020 Eva Natanya. All Rights Reserved.
Not to be copied, reproduced, or distributed by any means.

༄༅། །ཨོཾ་སྭསྟི། རབ་འབྱམས་རྒྱལ་ཀུན་མཁྱེན་བརྩེ་ནུས་པའི་གཟུགས། །
རིགས་བརྒྱའི་ཁྱབ་བདག་དྲིན་ཅན་འཁོར་ལོ་མགོན། །དཔལ་ལྡན་བླ་མ་སངས་རྒྱས་
པདྨའི་ཞབས། །སྤྱི་བོའི་རྒྱན་དུ་བསྟེན་ནོ་བྱིན་གྱིས་རློབས། །ཟུང་འཇུག་སྐུ་བཞིའི་གོ་
སར་བདེ་སླུར་དུ། །དཀྲི་བའི་ལམ་བཟང་ཟབ་གཏེར་སྨོན་འགྲོའི་ཁྲིགས། །རྣམ་
གསལ་འཇུག་བདེའི་ཤིང་རྟ་འདིར་འདྲེན་གྱི། །སྐལ་པར་ལྡན་རྣམས་སྤྲོ་བས་དེང་ཞུགས་
ཤིག །དེ་ཡང་གང་ཞིག་ཟབ་ལམ་གྱི་སྐལ་བ་དང་ལྡན་ཅིང་ཚེ་འདིར་ཟུང་འཇུག་སྐུ་བཞིའི་གོ་འཕང་
མངོན་དུ་བྱེད་པར་འདོད་པའི་དགེ་བའི་ལས་འཕྲོ་སད་པ་༼༣༽རྣམས་ཐོག་མ་ཉིད་ནས་ལམ་འདི་ཁོ་ན་ལ་
ནན་ཏན་དུ་བརྩོན་པར་བྱ་སྟེ། དེའི་ཚུལ་ལ་གཉིས། རྒྱུད་སྣོད་རུང་དུ་བྱེད་པ་ཐུན་སྤྱིའི་སྔོན་འགྲོ་དང་།
རིམ་གཉིས་རྣལ་འབྱོར་བྱེ་བྲག་སྒོས་ཀྱི་སྔོན་འགྲོའོ། དང་པོ་ནི། བདེ་བའི་སྟན་ལ་འཁོད་དེ་ལུས་
གནད་དྲང་པོར་བསྲང་། དུག་གསུམ་གྱི་རླུང་རོ་བསལ། ཤེས་པ་རྣལ་དུ་ཕབ་སྟེ་རང་བབ་ཀྱི་བསམ་
གཏན་ལ་བློ་ཡོངས་སུ་ཕྱོགས་པས། རྩ་བའི་བླ་མ་སངས་རྒྱས་ཀུན་འདུས་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་རྗེས་སུ་
དྲན་པའི་ཡིད་མངོན་པར་བསྐུལ་ཏེ། རང་མདུན་ནམ་མཁར་འཇའ་འོད་ཐིག་ལེའི་ཀློང་། །
རིན་ཆེན་སེང་ཁྲི་པདྨ་ཉི་ཟླའི་སྟེང་། །བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྩ་བའི་བླ་མ་ནི། །རྣམ་
པ་ཨོ་རྒྱན་མཚོ་༼༤༽སྐྱེས་རྡོ་རྗེ་འཆང་། །མཐིང་གསལ་རྡོ་རྗེ་དྲིལ་འཛིན་ལོངས་སྐུའི་
ཆས། །རང་འོད་བདེ་ཆེན་ཡུམ་དང་མཉམ་པར་སྦྱོར། །དགྱེས་འཛུམ་ཡེ་ཤེས་འོད་
ཟེར་སྤྲོ་བའི་སྐུ། །རབ་འབྱམས་སྐྱབས་ཀུན་འདུས་པའི་ངོ་བོར་བཞུགས། །

[2] Oṃ svasti. O, you who are the knowledge, love, and power of infinite jinas taken form: pervasive lord of the hundred families, kind master of maṇḍalas, glorious guru, Buddha Padmasambhava, with reverence I take your feet to be the crowning jewel upon my head; please bless me.

Here I have arranged the preliminaries to the profound treasure, the fine path that leads to the state of the four kāyas,
the union of the two—swiftly and with ease.

All those of you with the spiritual fortune
to have been guided to this chariot
that conducts you to enlightenment with ease: Get in, today, with joy!

Thus anyone who has the spiritual fortune to follow this fine path, and in whom the virtuous karmic momentum has awakened that makes one yearn to manifest the state of the four kāyas—the union of the two—within this very lifetime, [3] should from the very start strive assiduously to practice this path alone. There are two ways to do this: the general preliminary for each session, which makes one's mindstream into a suitable vessel, and the preliminaries that are a subset of the yogas of the two stages [of generation and completion].

Here is the first. Sit upon a comfortable cushion and straighten the crucial points of your body. Clear the stale winds associated with the three poisons. Settle your consciousness in its natural state and thus, by orienting your entire being toward a naturally settled concentration, bring forth the state of mind that recalls your root guru, that great being who encompasses all the buddhas.

In the space before me is an orb of rainbow light.
Within its expanse is a jeweled throne supported by lions,
with cushions of a lotus, sun, and moon.

Upon these is seated my root guru of unmatched kindness.
In appearance he is the Lake-Born Vajradhara of Oḍḍiyāna, [4]
deep blue in color, holding a vajra and bell,
with all the ornaments of a sambhogakāya.

He is joined with his own light, the Lady of Great Bliss;
they smile in rapture, their holy bodies emanating
the light of primordial consciousness.
In their essential nature, they dwell as the encompassment
of all the infinite sources of refuge.

ཞེས་བླ་མ་གསལ་བཏབ་ལ་མོས་གུས་གདུང་ཤུགས་དྲག་པོས། བླ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ། བླ་མ་ཀུན་ཁྱབ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། མ་རིག་མུན་པ་སེལ་བར་བྱིན་གྱིས་རློབས། བླ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ། བླ་མ་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་སྐུ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། འོད་གསལ་ཁོང་ནས་འཆར་བར་བྱིན་གྱིས་རློབས། བླ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ། བླ་མ་ཐུགས་རྗེ་སྤྲུལ་པའི་སྐུ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། རྟོགས་པ་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པར་བྱིན་གྱིས་རློབས། བླ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ། བླ་མ་སངས་རྒྱས་རིན་པོ་ཆེ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། དོན་གཉིས་ལྷུན་གྱིས་འགྲུབ་པར་བྱིན་གྱིས་རློབས། ཞེས་གསོལ་བ་དྲག་ཏུ་བཏབ་པས། མོས་གུས་སྟོབས་ཀྱིས་བླ་མའི་ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ། །དགྱེས་པས་མི་བཟོད་བདེ་བའི་གར་དང་བཅས། །རང་གི་སྤྱི་བོར་བྱོན་ཏེ་བྱང་སེམས་སྦྲིན། །ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་ཐབས་སྤྱི༼༥༽བླུགས་དབང་བསྐུར་བས། །རྟོགས་གྲོལ་དུས་མཉམ་ཆེན་པོར་བྱིན་བརླབས་གྱུར། །ཅེས་བརྗོད་ཅིང་བསམ་ལ་རིག་པ་འཛིན་མེད་ཀྱི་ངང་དུ་དར་གཅིག་མཉམ་པར་བཞག་གོ འདི་ནི་ཐུན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྔོན་དུ་གཅེས་ཏེ་བར་ཆད་ཞི་ཞིང་བྱིན་རླབས་མྱུར་དུ་འཇུག་པའི་དགོས་པ་ཡོད་དོ། །གཉིས་པ་ལ་གཉིས། ཐུན་མོང་བློ་ལྡོག་རྣམ་བཞིས་རྒྱུད་ཀྱི་ཞིང་ས་སྦྱོང་བ་དང་། ཐུན་མིན་ཟབ་ལམ་ཐུགས་སྤྲའི་ས་བོན་གདབ་པའོ། །

Saying this, visualize your guru and with fervent admiration and reverence say:

Dharmakāya Guru who is always and everywhere present,
Lama, please, I pray to you,
bless me to clear away the darkness of ignorance.

Sambhogakāya Guru who has all that is good, Lama, please, I pray to you,
bless me to arise from the sphere of the clear light.

Nirmāṇakāya Guru who emanates compassion Lama, please, I pray to you,
bless me with realizations vast as the sky.

Guru Buddha Rinpoché,
Lama, please, I pray to you,
bless me to actualize, spontaneously, the benefit of myself and others.

Thus, make fierce supplication. Then:

The force of admiration and reverence
arouses the mindstream of my guru
and, dancing with the delight of unbearable bliss,
he comes to the crown of my head.

With a cloud of bodhicitta he grants
the empowerment of primordial consciousness
in the manner of anointing a king,
[5] so that I am greatly blessed with
realization and liberation all at once.

Once you have said this and contemplated its meaning, remain in meditative equipoise for a little while, resting in the nature of awareness, without grasping.

It is very important that you do this before every session, for it pacifies obstacles and brings blessings swiftly.

For the second type of preliminaries, there are two steps: (1) tilling the field of one's mindstream through the four revolutions in outlook, which are held in common with other paths, and (2) the uncommon preliminaries, which plant seeds for the profound path in five parts.

དང་པོ་ནི། འདི་ལྟར་དལ་འབྱོར་གྱི་མི་ལུས་ནི་ཤིན་ཏུ་རྙེད་པར་དཀའ་ཞིང་། རྙེད་པ་འདི་འང་མི་རྟག་པར་མྱུར་དུ་འཆི་བའི་དབང་དུ་འགྱུར། ཤི་ནས་ཀྱང་ཅང་མེད་དུ་མི་འགྲོ་བར་ལས་འབའ་ཞིག་གི་རྗེས་སུ་འབྲང་སྟེ་འཁོར་བར་འདུ་བྱེད། འཁོར་བ་གང་དུ་སྐྱེས་ཀྱང་སྡུག་བསྔལ་ཁོ་ན་ལས་མ་འདས་པས། ད་རེས་འཁོར་བ་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོ་འདི་ལས་ཅི་ནས་ཀྱང་ཐར་བ་ཞིག་བྱ། དེའི་ཆེད་དུ་དམ་པའི་ཆོས་རྣམ་པར་དག་པ་ཞིག་ད་ལྟ་ཉིད་ནས་བསྒྲུབ་པར་བགྱིའོ་སྙམ་པ་དང་། དེ་ལྟར་བསྒྲུབ་ནུས་པའང་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ་མཁྱེན་སྙམ་པའི་དད་པ་དང་ངེས་འབྱུང་གི་ཤུགས་དྲག་ཏུ་བསྐྱེད་དེ། ན་མོ༔

དུས་གསུམ་རྒྱལ་དང་རྒྱལ་སྲས་ཐམས་ཅད་ཀྱི༔ སྤྱི་གཟུགས་མཁྱེན་བརྩེ་ནུས་པའི་བདག་ཉིད་དཔལ༔ གཏན་གྱི་སྐྱབས་གཅིག་དྲིན་ཅན་བླ་མ་རྗེ༔ མི་འབྲལ་སྤྱི་གཙུག་བདེ་ཆེན་འཁོར་ལོར་བཞུགས༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ ༼༣༽ ཤིག་བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ༔ དལ་འབྱོར་འདི་ནི་ཤིན་ཏུ་རྙེད་པར་དཀའ༔ མི་ལུས་དོན་ལྡན་སྙིང་པོ་ལོན་པ་ཞིག༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ཤིག་བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ༔ ཚེ་འདིའི་སྣང་བ་རྨི་ལམ་གནས་སྐབས་ཙམ༔ མི་རྟག་འཆི་བ་སྙིང་ནས་དྲན་པ་ཞིག༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ཤིག་བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ༔

For the first, consider as follows: “A human body with leisure and opportunities such as this is extremely difficult to encounter; but this body I have found is impermanent, and will quickly come under the power of death. Once I have died, I will not simply turn into nothing, but will have no choice but to follow after my karma, creating more cycles of saṃsāra. Wherever I might be born in saṃsāra, I will never be able to get away from suffering. Therefore, *this* time I must be liberated from the great ocean of the sufferings of saṃsāra, no matter what it takes. For the sake of that goal, from this moment onward, I will practice a completely pure, sublime Dharma.”

Then, generating a powerful faith and a fierce spirit of emergence, think, “Precious Lama, please turn to me, so that I might be able to practice in this way.”
Then, recalling the meaning, speak the following words as many times as is appropriate:

Namo

O Lord, my lama of great kindness,
my only lasting refuge,
shining in the very nature of
perfect knowledge, love, and power,
the personified form of every buddha and
bodhisattva there ever was, is now, or is to come,
please come to the cakra of great bliss upon my crown, never, ever to leave.
I beg you, precious guru, Lord,
[6] please bless me in your unmatched kindness.

Having leisure to practice without impediment
is an opportunity extremely difficult to find.
May I make this human life meaningful
and take hold of its very essence.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

The appearances of this life are merely an episode in a dream.
May I remember its impermanence, and recall death from my heart.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

ཁམས་གསུམ་འཁོར་བ་སྡུག་བསྔལ་རང་བཞིན་ལ༔ ཆགས་ཞེན་འཁྲི་བ་གཏིང་ནས་ཆོད་པ་ཞིག༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ཤིག་བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ༔ དགེ་སྡིག་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྨིན་བསླུ་བ་མེད༔ བླང་དོར་གནས་ལ་མཁས་ཤིང་རྩུལ་ལྡན་ཞིག༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ཤིག་བཀའ་དྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ༔ ཞེས་པ་རྣམས་ཀྱི་དོན་ཡིད་ལ་དྲན་ཅིང་དག་ཏུ་ཅི་རིགས་བརྗོད་དོ། གཉིས་པ་ལྟ་ལས། དང་པོ་ཐར་པའི་ལམ་གྱི་གཞི་རྟེན་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བ་ནི། ཐོག་མར་སྐྱབས་ཡུལ་གསལ་གདབ་བ་ལ། སྣོད་བཅུད་དག་པའི་ཞིང་ཁམས་ཉམས་དགའི་དབུས། །དྲི་མེད་ཡིད་འོང་རྣ་ན་ཀོ་ཤའི་མཚོ། །༼༤༽དེ་དབུས་རིན་ཆེན་པད་སྡོང་འདབ་རྒྱས་པ། །ཡལ་ག་ལྔ་ལྡན་དབུས་ཀྱི་ཟེའུ་འབྲུའི་སྟེང་། །སངས་རྒྱས་ཀུན་དངོས་བླ་མ་ཐོད་ཕྲེང་རྩལ། །སྣང་སྲིད་ཟིལ་གྱིས་གནོན་པའི་ཆ་བྱད་ཅན། །མཚན་དཔེའི་དཔལ་འབར་འཇའ་ཟེར་ཀློང་དུ་བཞེད། །དབུ་གཙུག་དགོངས་པ་བརྡ་དང་སྙན་ཁྲུངས་བརྒྱུད། །བཀའ་བབས་ལུང་བསྟན་སྨོན་ལམ་དབང་བསྐུར་བརྒྱུད། །མཁའ་འགྲོ་གཏད་རྒྱ་རྫོགས་པ་དོན་བརྒྱུད་ཀྱི། །རིག་འཛིན་བརྒྱུད་པའི་བླ་མ་མ་ལུས་པ། །ཡས་རིམ་བཞིན་དུ་ཐོ་བརྩེགས་ཚུལ་གྱི་ཚུལ། །ཕྱོགས་བཞིའི་པད་སྡོང་ཡལ་ག་རབ་རྒྱས་སྟེང་། །གཡས་སུ་བཅོམ་ལྡན་ཤཱཀྱའི་རྒྱལ་པོ་ལ། །བསྐལ་བཟང་ཞིང་གི་སངས་རྒྱས་སྟོང་རྩ་སོགས། །ཕྱོགས་དུས་བདེ་གཤེགས་རྒྱལ་བའི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐོར།

The three realms are but the nature of suffering, cycling round and round.
May I sever from their root the tendrils of stubborn attachment.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

The ripening of virtuous and sinful deeds will never fail.
May I know what to do and what not to do,
and have the ability to act accordingly.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

Begin by visualizing the sources of refuge:

At the center of a pure realm, utterly lovely in its
environment and inhabitants,
is the pristine and beautiful Lake Dhanakośa.

[7] At its center is a jeweled lotus on its stem, with petals unfurled.
It has five branches, and atop the stamen of the central flower
is Lama Tötreng Tsel; in actuality he is all the buddhas.

He displays the dress and demeanor of one who outshines all possible worlds,
and blazes in the signs and symbols of enlightenment,
glorious amidst an expanse of rainbow rays of light.

Atop his crown, arranged in ascending vertical tiers,
are the Enlightened View, Symbolic, and Aural Lineages,
the lineages of oral transmission, prophecy, prayer, and empowerment,
and the actual lineage of vidyādhara gurus who have gained realization
and received a seal of commission from ḍākinīs.
All members are included, without exception.

In the four directions are four stemmed lotuses in full bloom;
above the lotus to the guru's right is the Bhagavān, King of the Śākyas,
surrounded by the thousand buddhas of the Fortunate Eon,
and the gathering of tathāgatas and jinas across all space and time.

།རྒྱལ་ཏུ་འོད་ལྡའི་དྷ་མིག་མཛེས་པའི་གླིང་། །ལྷུང་རྫོགས་དམ་ཆོས་གསུང་རབ་གླེགས་
བམ་རྩལ། །ཨ་ལི་ཀ་ལིའི་རང་སྒྲ་སྙན་པར་སྒྲོགས། །གཡོན་དུ་སེམས་དཔའ་ཉེ་
བའི་སྲས་བརྒྱད་ལ། །འཕགས་པ་གནས་བརྟན་ཆེན་པོ་བཅུ་དྲུག་སོགས། །བྱང་
སེམས་ཉན་རང་དགེ་འདུན་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐོར། །མདུན་དུ་རྡོ་རྗེ་གཞོན་ནུ་ཡབ་
ཡུམ་ལ། །རྒྱུད་སྡེ་བཞི་དྲུག་ཡི་དམ་ཞི་ཁྲོའི་ལྷ། །གནས་གསུམ་དཔའ་བོ་མཁའ་
འགྲོའི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐོར། །ཕྱི་རོལ་བར་མཚམས་ཁོར་ཡུག་ཐམས་ཅད་དུ། །རྒྱུད་
གསུམ་དམ་ཅན་སྲུངས་མ་རྒྱ་མཚོའི་ཚོགས། །མ་ལུས་སྤྲིན་ཕུང་གཏིབས་པ་བཞིན་དུ་
འཁོད། །ཀུན་ཀྱང་མཁྱེན་རྩེ་ནུས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱིས། །འཁོར་བ་དོང་ནས་སྤྲུགས་
པའི་ཕྲིན་ལས་ཅན། །བདག་སོགས་འགྲོ་ཀུན་འདྲེན་པའི་དེད་དཔོན་དུ། །ཐུགས་རྗེ་
ཆེན་པོས་དགོངས་ཏེ་བཞུགས་པར་གྱུར། །ཅེས་གསལ་བཏབ་ནས། དེ་དག་གི་སྤྱན་སྔར་
བདག་སོགས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མགྲིན་གཅིག་སྒོ་གསུམ་གུས་པ་ཆེན་པོས་བློ་གཏད་ལིང་བསྐྱུར་གྱི་སྒོ་
ནས་བྱང་ཆུབ་སྙིང་པོའི་བར་དུ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་འདུན་པས། ན་མོ༔ བདག་དང་མཐའ་
ཡས་ཕ་མ་མཁའ་མཉམ་འགྲོ༔ དེ་སྲིད་བྱང་ཆུབ་སྙིང་པོར་མཆིས་ཀྱི་བར༔ བླ་མ་
དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆིས༔ སྐད་ཅིག་མི་འབྲལ་བརྩེ་བས་རྗེས་སུ་
ཟུངས༔ ཞེས་ཅི་ནུས་སུ་བྱའི། །

Behind, in the expanse of an exquisite latticework of five-colored light,
is the sublime Dharma of scripture and realization in the form of
volumes of sacred discourse, with all the vowels and consonants
sounding out their own melodious sound.

To the guru's left are the eight close bodhisattva disciples,
the sixteen great ārya sthaviras, and the rest,
surrounded by the gathered saṅgha of bodhisattvas and śrāvakas.

[8] In front is the Vajra Youth, male and female,
surrounded by the personal deities of the four and the six classes of tantra,
the peaceful and wrathful deities,
and gatherings of the vīras and ḍākinīs of the three places.

Outside, in the intermediate space, and everywhere all around,
is an ocean of samaya-bound guardians of the three types of tantra.

All are there without exception, arranged like gathered clouds.
All perform sacred deeds to dredge saṃsāra from its depths
with the primordial consciousness of knowledge, love, and power.

Out of great compassion, please, attend to me
and come to act as the ship's captain
who will guide myself and every living being.

Once you have made this supplication, then, in their presence, I and all sentient beings speak with one voice, expressing great reverence with our body, speech, and mind, turning our entire being into the determination to seek refuge until the heart of enlightenment:

Namo
I and all my mothers and fathers, beings across limitless space,
take refuge in our lama and the Three Jewels
until we reach the heart of enlightenment.
Out of love please take us under your care,
Never to be separated from you even for a moment.

Recite this as much as you can.

གཉིས་པ་ཐེག་ཆེན་ལམ་གྱི་སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་མཆོག་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི། སྐྱབས་ཡུལ་རྣམས་དཔང་པོར་གསོལ་ཏེ། མཁའ་ཁྱབ་འགྲོ་ཀུན་བདག ༼༡༽ གི་ཕ་མ་སྟེ། །བདེ་བ་འདོད་ཀྱང་སྡུག་བསྔལ་འབབ་ཞིག་སྒྲུབ། །ཐར་མེད་འཁོར་བར་འཁྱམས་པ་སྙིང་རེ་རྗེ། །དེ་རྣམས་བདག་གིས་ཅི་ནས་བསྒྲལ་བར་བྱ། །དེ་ཕྱིར་ཡེངས་མེད་བརྩོན་པའི་ཞུགས་བསྐྱེད་ནས། །ཟབ་མོའི་རྣལ་འབྱོར་མཐར་རྟུ་ཕྱིན་པར་བགྱི། །ཞེས་སྨོན་འཇུག་གི་སེམས་བསྐྱེད་གསལ་འདེབས་བཞིན་པས། མགོན་པོ་ཐུགས་དང་བཅས་པ་བདག་ལ་དགོངས༔ ཚད་མེད་རྣམ་བཞིས་འགྲོ་དོན་དང་དུ་ལེན༔ བྱང་ཆུབ་སེམས་བཟུང་ཕར་ཕྱིན་དྲུགས་ལ་བསླབ༔ དོན་གཉིས་ལྷུན་གྱིས་འགྲུབ་པའི་དཔལ་ཐོབ་ཤོག༔ ཅེས་ཇི་ལྟར་རིགས་པ་བརྗོད་ཅིང་། བདག་གཞན་མཉམ་བརྗེའི་བློ་སྦྱོང་དང་བདེ་སྡུག་གཏོང་ལེན་གྱི་དམིགས་པའང་བྱ། ཐུན་གྱི་མཐར། སྐྱབས་ཡུལ་རྣམས་ལས་བྱིན་རླབས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན། །དཀར་གསལ་འོད་ཟེར་རྣམ་པར་དཔག་མེད་བྱུང་། །བདག་གཞན་ལ་ཐིམ་སྒོ་གསུམ་སྒྲིབ་སྦྱངས་ནས། །སྐད་ཅིག་འོད་ཞུ་སྐྱབས་ཡུལ་རྣམས་ལ་ཐིམ། །སྐྱབས་ཡུལ་འཁོར་རྣམས་རིམ་ཞུ་གཙོ་བོར་འདུས། །གཙོ་བོ་མི་དམིགས་ཆོས་དབྱིངས་ཀློང་དུ་འོ། །ཞེས་བསྡུས་ཏེ་མཉམ་པར་བཞག་གོ །

Call upon all the sources of refuge to be your witnesses and say:

All beings across space, each of them [9] my mother and father,
long for happiness yet practice only to accomplish suffering.
They wander in a vicious cycle without freedom; what sorrow!
No matter what it takes, I will free them.
Therefore, I will develop the strength to strive earnestly without distraction
until I have reached the very end of the profound yoga.

Thus, generate bodhicitta in the form of a prayer and as commitment to action, and while maintaining the visualization, say:

Please attend to me, O Protector, with your daughters and sons.
By means of the four immeasurables
I will take responsibility for the needs of others.
Bearing in mind the intention to reach enlightenment,
I will train in the six perfections.
May I spontaneously accomplish the glorious goal for both myself and others.

Say this as much as is appropriate, and focus upon the mind training of exchanging self and others, as well as upon giving and taking happiness and suffering.

At the end of the session:

From all the sources of refuge emerge streams of the nectar of blessing in the form of countless rays of brilliant white light.
They dissolve into me and all those around me,
purifying the obscurations of our body, speech, and mind.

In an instant we melt into light and dissolve into the sources of refuge.
The surrounding sources of refuge gradually melt
and are withdrawn into the central figure.
The central figure disappears into the expanse
of the absolute space of phenomena.

Thus, withdraw the field and rest in meditative equipoise.

གསུམ་པ་འགལ་རྐྱེན་སྡིག་སྒྲིབ་སྦྱོང་བ་རྡོར་སེམས་བསྒོམ་༼༧༠༽བཟླས་ནི། རང་གི་སྤྱི་བོར་རྩ་བའི་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཡབ་ཡུམ་གྱི་རྣམ་པར་མངོན་སུམ་དུ་བཞུགས་པར་གསལ་ལ། སྔར་བྱས་ཀྱི་སྡིག་པ་ལ་གནོང་འགྱོད་དྲག་པོ་བསྐྱེད་ཅིང་། ཕྱིན་ཆད་སྲོག་ལ་བབ་ཀྱང་མི་བྱེད་སྙམ་པའི་དམ་བཅའ་དང་། ཐུགས་ཀའི་སྔགས་ཕྲེང་ལས་བྱུང་བའི་བྱང་སེམས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་གྱིས་རང་གི་སྡིག་སྒྲིབ་ཉེས་ལྟུང་ཐམས་ཅད་ལྷག་མེད་དུ་སྦྱོང་བར་བསམ་པ་སྟེ་སྟོབས་བཞིའི་གནད་དང་ལྡན་པས། རང་གི་སྤྱི་བོར་པདྨ་ཟླ་གདན་ལ༔ བླ་མ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཤེལ་གྱི་མདོག༔ ཞི་འཛུམ་མཚན་དཔེའི་ལང་ཚོ་མཆོག་ཏུ་འབར༔ གཡས་གཡོན་ཐབས་ཤེས་རྡོ་རྗེ་དྲིལ་བུ་འཛིན༔ ལོངས་སྐུའི་ཆས་རྫོགས་སྐྱིལ་མོ་ཀྲུང་གིས་བཞུགས༔ པང་དུ་སྙེམས་མ་གྲི་ཐོད་འཛིན་པས་འཁྱུད༔ ཐུགས་ཀར་ཟླ་དཀྱིལ་ཧཱུྃ་མཐར་སྔགས་ཕྲེང་ལས༔ བྱང་སེམས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབས་སྦྱོར་མཚམས་བརྒྱུད༔ བདག་གི་ཚངས་བུག་ནས་ཞུགས་ལུས་ཀུན་གང༔ ཉམས་ཆག་སྡིག་ལྟུང་མ་ལུས་ཀུན་བྱང་གྱུར༔

See that your root guru, in the form of Vajrasattva, male and female, is actually seated above the crown of your head. Generate an intense sorrow and regret for all your past sins and mentally make the promise that from now on you will not repeat them, even if it should cost your life. Think that the stream of bodhicitta nectar that emerges from the mantra garland at Vajrasattva's heart purifies without remainder all your sins, obscurations, bad deeds, and downfalls. Thus, endowed with the crucial points of all four powers, say:

Above the crown of my head,
upon a seat of lotus and moon,
is my lama, Vajrasattva, crystal white.

Peaceful, smiling, blazing in the supreme
youthful glory of the signs and symbols,
he holds a vajra and bell in his right and left hands:
method and wisdom.

Complete with all the adornments of a sambhogakāya,
he sits with his legs crossed.
Upon his lap he embraces the Lady of Confidence,
who holds a curved knife and skull-cup.

At their heart, upon a moon disk, surrounding the letter *hūṃ*
is the mantra garland, from which a stream of the nectar
of bodhicitta descends, flowing through the place where
they are joined.

It enters through the door of Brahma
at my crown and fills my entire body.
All my degenerate and broken samayas, sins,
and downfalls are purified without exception.

ཨོཾ་བཛྲ་སཏྭ་ས་མ་ཡ་མ་ནུ་པཱ་ལ་ཡཿ བཛྲ་སཏྭ་ཏེ་ནོ་པ་ཏིཥྛ་དྲི་ཌྷོ་མེ་བྷ་ཝཿ སུ་ཏོ་ཥྱོ་མེ་བྷ་ཝཿ སུ་པོ་ཥྱོ་མེ་བྷ་ཝཿ ཨ་ནུ་ར་ཀྟོ་མེ་བྷ་ཝཿ སརྦ་སིདྡྷི་མྨེ་པྲ་ཡཙྪཿ སརྦ་ཀརྨ་སུ་ཙ་མེཿ ཙིཏྟཾ་ཤྲེ་ཡཿ་ཀུ་རུ་ཧཱུྃཿ ཧ ༼༧༧༽ ཧཧཧཧོཿ བྷ་ག་ཝཱནཿ སརྦ་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་བཛྲ་མཱ་མེ་མུཉྩ་བཛྲཱི་བྷ་ཝ་མ་ཧཱ་ས་མ་ཡ་སཏྭ་ཨཱཿ ཞེས་ཅི་ནུས་སུ་བཟླས་པས། བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་གྱིས་ལུས་ཀྱི་ནང་ཀུན་དཀར་ལྷེམ་གྱིས་གང་། སྡིག་སྒྲིབ་ཉམས་ཆག་ཐམས་ཅད་དག །ལུས་སེམས་ཟག་མེད་ཀྱི་བདེ་བས་ཁྱབ་པར་བསམ་པ་ཕྱི་ལྟར་སྒྲིབ་སྦྱོང་དང་། མཐར་མོས་གདུང་དྲག་པོས། མགོན་པོ་བདག་ནི་མི་ཤེས་རྨོངས་པ་ཡིས། །དམ་ཚིག་ལས་ནི་འགལ་ཞིང་ཉམས། །བླ་མ་མགོན་པོས་སྐྱབས་མཛོད་ཅིག །གཙོ་བོ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཀྱེ། །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའི་བདག་ཉིད་ཅན། །འགྲོ་བའི་གཙོ་ལ་བདག་སྐྱབས་མཆི། །སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྩ་བ་དང་ཡན་ལག་གི་དམ་ཚིག་ཉམས་ཆག་ཐམས་ཅད་མཐོལ་ལོ་བཤགས་སོ། སྡིག་སྒྲིབ་ཉེས་ལྟུང་དྲི་མའི་ཚོགས་ཐམས་ཅད་བྱང་ཞིང་དག་པར་མཛད་དུ་གསོལ། ཞེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས། རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་དགྱེས་བཞིན་འཛུམ་པ་དང་བཅས་པས་རིགས་ཀྱི་བུ་ཁྱོད་ཀྱི་སྡིག་སྒྲིབ་ཉེས་ལྟུང་ཐམས་ཅད་དག་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བཀའི་གནང་བ་སྩལ་བར་མོས་ལ། སྡིག་སྒྲིབ་ཀུན་དག་ཤེལ་གོང་ལྟ་བུར་གྱུརཿ སྣར་ཡང་འོད་དཀར་རྣམ་པར་མེར་གྱིས་ཞུཿ བདག་སྣང་དང་འདྲེས་རྡོར་སེམས་ ༼༧༢༽ སྐུ་རུ་གྱུརཿ སྣང་སྲིད་དག་པ་རབ་འབྱམས་རོལ་པར་བལྟཿ ཨོཾ་བཛྲ་སཏྭ་ཧཱུྃཿ

Oṃ vajrasattva samayam anupālaya vajrasattva tvenopatiṣṭa dṛḍho me bhava sutoṣyo me bhava supoṣyo me bhava anurakto me bhava sarva siddim me prayaccha sarva karmasu ca me cittam śriyam kuru hūṃ ha ha ha ha hoḥ bhagavan sarvatathāgata vajra mā me muṅca vajrī bhava mahāsamaya sattva āḥ

[11] Recite the hundred syllables as much as you can. Think that the stream of nectar entirely fills your body, making it white inside throughout. It purifies all sins and obscurations, as well as degenerate and broken samayas, so that your body and mind are pervaded by immaculate bliss. This is the outer purification of obscurations.

When you have finished, make this supplication with fervent admiration and sincere faith:

O my Savior! Because I did not know and am confused,
I have gone against my samayas and let them degenerate.
My lord and lama, please protect me.
You are Vajradhara, the lord at the center!
You are the very nature of Great Compassion;
O Lord of beings, I take my refuge in you.

I disclose and confess all the root and auxiliary samayas of your holy body, speech, and mind in which I have degenerated or which I have transgressed. Please purify and clear away all the stains I have collected from my sins, obscurations, bad deeds, and downfalls.

Once you have made this supplication, believe that:

Smiling with joy, Vajrasattva grants absolution with these words: "O Child of the Family, all your sins, obscurations, bad deeds, and downfalls are purified."

All my sins and obscurations are entirely purified,
and I become like a crystal egg.

Then again Vajrasattva melts in a blaze of white light
and merges with my appearance, so that I become
the sacred form of Vajrasattva, [12] and look out upon
all possible worlds as an infinite display of purity.

Oṃ vajrasattva hūṃ

ཞེས་སྨྲི་བོའི་ཚོར་སེམས་རང་ལ་ཐིམ་པས་རང་ཡང་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་སྐུར་གྱུར་པར་མོས་ཏེ་སྣང་གྲགས་རྟོག་གསུམ་ལྷ་སྔགས་ཆོས་ཉིད་ཀྱི་རོལ་པར་བལྟ་ཞིང་ཡང་སྙིང་བཟླ་བ་ནང་ལྟར་སྒྲིབ་སྦྱོང་དང་། མཐར་ཐུག་ལྷ་སྔགས་ཀྱི་སྦྱོར་པའང་འོད་གསལ་དུ་བསྡུས་ཏེ་སྦྱང་བྱ་སྦྱོང་བྱེད་ཀྱི་རྟོག་ཚོགས་གདོད་ནས་དག་པ་རིག་སྟོང་དོན་གྱི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་རང་ཞལ་བལྟ་བ་ནི་གསང་བ་ལྟར་སྒྲིབ་སྦྱོང་བླ་ན་མེད་པའོ། ། བཞི་པ་མཐུན་རྐྱེན་ཚོགས་བསགས་མཎྜལ་འབུལ་བ་ནི། ཚོགས་ཞིང་སྐྱབས་ཡུལ་ལྟར་གསལ་བཏབ་པའི་སྤྱན་སྔར་དངོས་སུ་བཤམས་པའི་མཎྜལ་དཔེར་མཚོན་ནས། ཕྱི་ལྟར་སྟོང་གསུམ་མི་མཇེད་ཀྱི་ཞིང་ཁམས་བྱེ་བ་ཕྲག་བརྒྱའི་བཀོད་པ། ནང་ལྟར་རང་ལུས་ཕུང་ཁམས་སྐྱེ་མཆེད་དུས་གསུམ་ལོངས་སྤྱོད་དགེ་ཚོགས་དང་བཅས་པ། གསང་བ་ཆོས་དབྱིངས་འོད་གསལ་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོའི་ཞིང་ཁམས་ལྷུན་གྲུབ་སྐུ་དང་ཐིག་ལེའི་སྣང་བ་ཚད་མེད་པའི་རང་བཞིན་ཆོས་ཉིད་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པ་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་པའི་ཚུལ་གྱིས་འབུལ་བའི་འདུན་པ་དང་བཅས། ཨོཾ་ཨཱཿ ཧཱུྃ༔ སྟོང་གསུམ་མི་མཇེད་བཀོད་པ་མཐའ་ཡས་དཔལ༔ བདག་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་བསོད་ནམས་དགེ་རྩར་བཅས༔ ཡོངས་རྫོགས་བཀོད་པ་མཛེས་ལྡན་མཎྜལ་འདི༔ ཚོགས་གཉིས་རྫོགས་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་ [༧༣] འབུལ༔ ཞེས་ཅི་ནུས་སུ་ཕུལ་མཐར་ཚོགས་ཞིང་བདག་གཞན་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་ཐིམ་པས་ཚོགས་གཉིས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བསམ་མོ། །

Believe that the Vajrasattva above your crown dissolves into you, and you now become the sacred form of Vajrasattva. Look upon all appearances, sounds, and thoughts, respectively, as being the display of the deity, the mantra, and ultimate reality, and recite the quintessential mantra. This is the inner purification of obscurations.

Finally, even the elaborations of the deity and the mantra are withdrawn into the clear light. Look upon your own face, the face of the actual Vajrasattva, empty pristine awareness, which is primordially pure of any thoughts about what is to be purified and the one who purifies.

Before the field for collecting merit, visualized as you did for the sources of refuge, and taking as your symbolic basis a maṇḍala actually set forth in front of you, offer it with the conviction that (1) the outer form is the realm of a thrice-thousand enduring world system, an arrangement of a billion worlds. (2) The inner form is your body, with its aggregates, elements, and sensory domains, along with your enjoyments and collections of virtue from the past, present, and future. (3) The secret form is the buddhafield of the vajra essence, the clear light, absolute space, with its manifest nature of immeasurably many appearances of spontaneously actualized kāyas and orbs—inconceivable ultimate reality. Offer thus, in every way, saying:

Oṃ āḥ hūṃ

In order to complete the two collections, I offer to the Three Jewels
this exquisite maṇḍala of a billionfold world system, the glory of limitless arrays; my own body, all that I could ever enjoy,
as well as my store of goodness and roots of virtue;
all there is, entirely whole, arranged to perfection.

[13] Once you have offered as many times as you can, dissolve the field for collecting merit into yourself and every other sentient being, and think that you have completed the two collections.

ལྷུ་པ་ལམ་གྱི་མཐར་ཐུག་བྱིན་རླབས་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ནི། ཐོག་མར་དབང་རྟེན་གསལ་ལ་གདབ་པ་ལ། ཨེ་མ་ཧོཿ རང་སྣང་རྣམ་དག་དོན་གྱི་འོག་མིན་ཞིང༔ བདེ་ཆེན་པདྨ་འོད་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་དབུས༔ རང་ཉིད་མཚོ་རྒྱལ་མཁའ་སྤྱོད་དབང་མོ་ནི༔ དམར་གསལ་མཚན་དཔེས་རབ་མཛེས་གྲི་ཐོད་ཅན༔ སྣ་ཚོགས་དར་དང་རཏྣ་རུས་པས་བརྒྱན༔ པད་ཉིའི་བམ་རོའི་གདན་ལ་འདོར་སྟབས་བཞེངས༔ རིང་པའི་ཚུལ་གྱིས་སྟེང་གི་ནམ་མཁར་གཟིགས༔ མདུན་གྱི་ནམ་མཁར་འཇའ་འོད་འཁྲིགས་པའི་ཀློང༔ མ་ཆགས་པདྨ་ཉི་ཟླའི་གདན་སྟེང་དུ༔ བླ་མའི་ངོ་བོ་པདྨ་འབྱུང་གནས་སྐུ༔ དཀར་དམར་མདངས་ལྡན་གཟི་བརྗིད་འོད་ཟུང་འབར༔ གཞོན་ཚུལ་མཚན་དཔེ་རབ་རྫོགས་ཞི་མ་ཁྲོ༔ པད་ཞྭ་གསང་ཕོད་ཆོས་གོས་ཟ་བེར་གསོལ༔ ཕྱག་གཡས་རྡོ་རྗེ་གཡོན་པས་ཐོད་བུམ་བསྣམས༔ ཞབས་གཉིས་རོལ་སྟབས་ཁ་ཊྭཱཾ་མཆན་དུ་བརྟེན༔ སྣང་སྲིད་ཟིལ་གནོན་འཁོར་འདས་ཡོངས་ཀྱི་བདག༔ སྐུ་ཡི་རང་བཞིན་སངས་རྒྱས་༼༡༠༽ཞིང་ཀུན་ཁྱབ༔ ཞིང་ཁམས་རབ་འབྱམས་སྐུ་ཡི་དབྱིངས་སུ་རྫོགས༔ སྐྱབས་ཀུན་འདུས་པའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོར་བཞུགས༔ ཞེས་ཐམལ་གྱི་ཤེས་པ་རང་འགགས་སུ་འགྲོ་བར་གསལ་བཏབ་ནས།

For the fifth, the guru yoga of blessings for the culmination of the path: first, visualize yourself as a suitable basis for empowerment.

É ma ho

What appears to me is totally pure, the actual Akaniṣṭha paradise.
At the center of the city of Lotus Light, Great Bliss,
I am Tsogyal, the Queen of Khecara.

Luminous red, glorified by the signs and symbols,
bearing a curved knife and skull-cup,
I am adorned with various ornaments of silk, jewels, and bone.
I stand in dancing posture upon a cushion of a lotus, sun, and human corpse.
I gaze with fervent longing into the sky above me.

In the space before me is a dense array of rainbow light.
Upon the seat of an unattached lotus, sun, and moon
is the sacred form of Padmasambhava;
his essential nature is that of my lama.

Radiant in a complexion of white with reddish hue,
he is glorious, blazing in a mass of light.
In the bloom of youth, perfectly complete with all the signs and symbols,
his aspect is peaceful and also slightly fierce.

He wears his royal lotus hat, brocade cloak,
Dharma robes, and secret garments.
His right hand wields a vajra, and his left holds a skull-cup and vase.
His two legs display a posture of ease, and his khaṭvāṅga staff
rests upon his shoulder.

He is the lord who outshines all possible worlds,
the extent of saṃsāra and nirvāṇa.
The manifest nature of his holy body pervades every pure land of the buddhas.
[14] Innumerable buddhafields are complete
within the space of his holy body.
He dwells with the great identity of all sources of refuge combined as one.

Saying this and visualizing thus, ordinary consciousness naturally ceases and departs.

ཧཱུྃ ཛ་ཡབ་གླིང་དབུས་ཟངས་མདོག་དཔལ་རིའི་རྩེ༔ བདེ་ཆེན་པདྨ་འོད་ཀྱི་གཞལ་ཡས་ནས༔ ཛེ་བཙུན་བླ་མ་ཨོ་རྒྱན་སྤྲུལ་པའི་སྐུ༔ རིག་འཛིན་དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོའི་ཚོགས་དང་བཅས༔ བརྒྱུད་འཛིན་བྱིན་གྱིས་བརླབ་ཕྱིར་གཤེགས་སུ་གསོལ༔ ཨོཾ་ཨཱཿ ཧཱུྃ་བཛྲ་གུ་རུ་པདྨ་ཐོད་ཕྲེང་རྩལ་བཛྲ་ས་མ་ཡ་ཛ་སིདྡྷི་ཕ་ལ་ཧཱུྃ་ཨཱཿ ཞེས་བྱིན་དབབ་ཅིང་དམ་ཡེ་དབྱེར་མེད་དུ་བཞུགས་པར་མོས། ཚོགས་གསགས་པའི་སྐད་དུ། ཨོཾ་ཨཱཿ ཧཱུྃ༔ སྐྱབས་གནས་ཀུན་འདུས་ཨོ་རྒྱན་བླ་མ་ལ༔ སྒོ་གསུམ་རྩེ་གཅིག་གུས་པས་ཕྱག་འཚལ་ལོ༔ ལུས་དང་ལོངས་སྤྱོད་ལྷོས་མེད་མཆོད་སྤྲིན་འབུལ༔ སྡིག་ལྟུང་དམ་ཚིག་ཉམས་ཆག་མཐོལ་ཞིང་བཤགས༔ ཟག་བཅས་ཟག་མེད་དགེ་ལ་རྗེས་ཡི་རང༔ སྙིང་པོ་དོན་གྱི་ཆོས་འཁོར་བསྐོར་བར་བསྐུལ༔ རྟག་པར་མྱ་ངན་མི་འདའ་བཞུགས་གསོལ་འདེབས༔ དགེ་བ་འདི་དང་དགེ་བའི་རྩ་བ་༼༧༥༽ཀུན༔ འགྲོ་རྣམས་བླ་མེད་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་ཕྱིར་བསྔོ༔ ཞེས་བསགས་སྦྱོང་སྤེལ་གསུམ་གྱི་གནད་བསྡུས་པ་ཡན་ལག་བདུན་པ་བྱ།

Hūṃ

O, Lord and Guru, nirmāṇakāya of Oḍḍiyāna,
come from your celestial palace of Lotus Light, Great Bliss,
where you dwell atop the peak of the Glorious Copper-Colored Mountain,
at the center of the land of Cāmara,
come with your assembly of vidyādharas, vīras and ḍākinīs,
please come to bless us,
all of us who hold the lineage.

Oṃ āḥ hūṃ Vajra Guru Padma Tötreng Tsel vajra samaya jaḥ siddhi phala hūṃ āḥ

Saying this, believe that blessings descend and the samayasattvas and jñānasattvas remain indivisibly.

In order to gather the collections, perform the seven-limb practice, which contains in concise form all the crucial points of gathering, purifying, and magnifying:

Oṃ āḥ hūṃ

I prostrate with my body, speech, and mind in single-pointed reverence,
to the Oḍḍiyāna Lama, all sources of refuge combined as one.

I present to you a cloud of offerings,
my body and possessions, without regard for anything as mine.

I disclose and confess all my sins and downfalls,
as well as my degenerate and broken samayas.

I rejoice in all virtue, both that which is stained and unstained.
I beg you to turn the wheel of the actual, essential Dharma.
Please, never pass into nirvāṇa but remain.

I dedicate this virtue and all my roots of virtue, [15]
so that all beings may achieve unsurpassed enlightenment.

དེ་ཡང་རང་རྒྱུད་ལ་བྱིན་རླབས་འཇུག་པ་ནི་མོས་གུས་ཀྱི་རྟེན་འབྲེལ་ཁོ་ན་ལ་རག་ལས་པས་ན། རང་གི་རྩ་བའི་དེ་ཉིད་སྐྱབས་ཀུན་འདུས་པའི་སྤྱི་གཟུགས་ཡོན་ཏན་གྱི་ངོས་ནས་སངས་རྒྱས་དང་མཉམ་ཞིང་། བཀའ་དྲིན་གྱི་ངོས་ནས་སངས་རྒྱས་ལས་ཀྱང་ཆེས་ཆེར་ལྷག་པར་ཐག་ཆོད་པའི་ངེས་ཤེས་བསྐྱེད། བློ་གདང་རེ་ལྟོས་ཡིད་བསྐུར་གྱི་སྒོ་ནས། ཀྱེ་རྗེ༔ དུས་གསུམ་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི༔ སྤྱི་དཔལ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ༔ མཐོང་བས་མ་རིག་མུན་པ་སེལ༔ ཐོས་པས་ཐེ་ཚོམ་དྲ་བ་གཅོད༔ དྲན་པས་དགོངས་རྒྱུད་རྟོགས་པ་འཕོ༔ རེག་པས་བྱིན་རླབས་དངོས་གྲུབ་སྩེར༔ བཀའ་དྲིན་བསམ་ན་བརྗོད་ལས་འདས༔ ཡོན་ཏན་ནམ་མཁའི་མཐའ་དང་མཉམ༔ བཟོད་མེད་གདུང་ཤུགས་དྲག་པོ་ཡིས༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་ཐུགས་རྗེས་དགོངས༔ བདག་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་དགེ་རྩར་བཅས༔ ཆགས་ཞེན་མེད་པར་ཁྱོད་ལ་འབུལ༔ འདི་ནས་ཚེ་རབས་ཐམས་ཅད་དུ༔ སྐྱབས་དང་སྐྱེལ་མ་མགོན་དང་དཔུང༔ གཏན་གྱི་མགོན་པོ་ཁྱེད་ལས་མེད༔ བློ་སྙིང་བྲང་༼༡༥༽ གསུམ་ཡིད་གིས་བཀལ༔ སྐྱིད་སྡུག་ལེགས་ཉེས་ཐམས་ཅད་དང༔ མཐོ་དམན་གར་གཏོང་བླ་མ་མཁྱེན༔

Then, since the factor of whether or not blessings will enter into your mindstream depends solely on the auspicious connection forged by your admiration and reverence, generate with certainty the ascertaining consciousness that knows, regarding your own root lama—this very one who is the personified form of all sources of refuge combined—that with respect to his sublime qualities, they are equal to those of the buddhas, but with respect to his kindness, this greatly exceeds even that of the buddhas. With utter trust and confidence, turning your mind over entirely, make the following supplication single-pointedly, over and over again.

Kyé ho!
Precious Teacher, personification of the glory of every buddha
there ever was, is, or will be,
just to see you clears away the darkness of ignorance,
just to hear you severs the net of afflictive uncertainty,
just to remember you passes on realization of the
Lineage of Enlightened View,
just to touch you bestows blessings and spiritual attainments.

When I think of your kindness, it is beyond expression.
Your sublime qualities stretch as far as space itself.
With unbearable, fierce, and fervent longing,
I beg you in your sacred compassion, please attend to me.

Without any sense of attachment I offer you
my body and all that I enjoy, as well as my roots of virtue.

From this life and throughout all future lives,
you are my refuge, guide, protector, and guard;
I have no other everlasting protector but you.
I entrust myself to you completely,
with all my mind and heart and innermost being. [16]

Whatever joy or grief, good or ill,
exaltation or degradation I may experience,
I cast it all aside. Lama, please listen to me.

བདག་ནི་ཆོ་རབས་ཐོག་མེད་ནས༔ མ་རིག་འཁྲུལ་པའི་དབང་གྱུར་ཏེ༔ ཁམས་གསུམ་འཁོར་བའི་བཙོན་ཁང་དུ༔ བཟོད་མེད་སྡུག་བསྔལ་གསུམ་གྱིས་གདུང་༔ ཉམ་ཐག་ཟུག་རྔུ་ཁྱེར་མ་བཟོད༔ སྙིང་ནས་རྗེ་བཙུན་བླ་མར་འབོད༔ བདེ་འདོད་སྡུག་བསྔལ་ལས་ལ་བརྩོན༔ སྣང་བའི་ཡུལ་དུ་བདུད་ཀྱིས་བསླུས༔ ཞེན་པས་གཉིས་འཛིན་འཁྲུལ་པར་འཕྱུན༔ དེ་འདྲའི་ལས་ངན་སྐལ་ངན་ལ༔ སྐྱབས་མགོན་ཁྱེད་ལས་སྐྱོབ་པ་སུ༔ གསོལ་བ་འདེབས་སོ་བླ་མ་རྗེ༔ ཐུགས་རྗེས་ཟུངས་ཤིག་བཀའ་དྲིན་ཅན༔ བྱིན་གྱིས་རློབས་ཤིག་ནུས་མཐུ་ཅན༔ རྗེས་སུ་ཟུངས་ཤིག་སྐྱི་དཔལ་མཆོག༔ བློ་སྣ་ཆོས་ལ་བསྒྱུར་དུ་གསོལ༔ དབང་བཞི་བསྐུར་བར་མཛད་དུ་གསོལ༔ སྒྲིབ་བཞི་དག་པར་མཛད་དུ་གསོལ༔ སྐུ་བཞི་ཐོབ་པར་མཛད་དུ་གསོལ༔ དགོངས་རྒྱུད་བྱིན་རླབས་བདག་ལ་འཕོས༔ མ་རིག་མུན་པ་དྭངས་འབྱིན་ནས༔ གཟུང་འཛིན་འཁྲུལ་པའི་འཆིང་བ་ཁྲོལ༔ མཁྱེན་གཟིགས་ཡེ་༼༡༥༽ཤེས་མངོན་གྱུར་ཅིང་༔ ཆོས་ཟད་བློ་འདས་ཆེན་པོར་སྐྱོལ༔ ལྷུན་གྲུབ་གཞོན་ནུ་བུམ་པའི་སྐུ༔ འཇའ་ལུས་ཆེན་པོར་དབུགས་འབྱིན་མཛོད༔ ཅེས་གསོལ་བ་ཕུར་ཚུགས་སུ་ཡང་ཡང་གདབ་པ་ནི་ཕྱི་གསོལ་འདེབས་ཀྱི་ཚུལ་དུ་སྨྲུབ་པའོ།

Throughout beginningless lifetimes, I have come under the
domination of ignorant delusion.
Within the prison of the three realms of saṃsāra I have been tormented
by the three kinds of suffering, unbearable.
I can no longer bear the burden, this thorn of affliction!
From the depths of my heart I call to you, my Lama and my Lord.

I long for happiness, yet strive in deeds bound for suffering.
With regard to objects that appear to me, I am deceived by demons.
Clinging, I chase after the delusions of dualistic grasping.
From such bad karma, miserable fortune,
what refuge or protector do I have to guard me but you?

I pray to you, my Lord and Lama.
Hold me with your compassion, O Benevolent One!
Bless me, O Powerful One!
Take me after you, O Supreme Personification of Glory!

I beg you to turn my mind to Dharma.
Please bestow upon me the four empowerments.
Please purify me of the four obscurations.
Please grant that I may attain the four kāyas.
Please pass on the blessings of the Lineage of Enlightened View.

Once you have uprooted the darkness of ignorance,
release the cords of delusive dualistic grasping.

Make manifest the primordial consciousness
that knows things as they are and perceives the full range of phenomena. [17]
Bring me to the great extinction into the actual nature of reality,
transcending the intellect.
Grant that I may find ultimate relief in the great rainbow body,
the spontaneously actualized youthful vase kāya.

This is the practice of accomplishment in the form of an outer supplication.

དེ་ནས་བླ་མའི་གནས་གསུམ་དུ་ཨོཾ་ཨཱཿ ཧཱུྃ་དཀར་དམར་མཐིང་གསུམ་འོད་འབར་བས་མཚན་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུམ་གྱི་བདག་ཉིད་དུ་བཞུགས་པར་མོས་ལ། །དེ་ལས་འཇའ་ཟེར་ཐིག་ལེ་སྐུ་དང་ཡིག་འབྲུ་ཕྱག་མཚན་གྱི་རྣམ་པ་གྲངས་མེད་ཉི་ཟེར་གྱི་རྡུལ་ལྟར་བྱུང་བ་རང་ལ་ཐིམ་པས་དབང་བྱིན་དངོས་གྲུབ་མ་ལུས་པ་ཐོབ་པར་བསམ་པ་དང་། སྐབས་སུ་ཕྱི་སྣོད་ཟ་ཡབ་ཟངས་མདོག་དཔལ་རིའི་ཕོ་བྲང་། ནང་བཅུད་ཨོ་རྒྱན་དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོའི་ཚོམ་བུ། སྣང་གྲགས་ཐམས་ཅད་སྟོགས་ཀྱི་རང་སྒྲ། སེམས་ཀྱི་འཕྲོ་འདུ་རང་གྲོལ་འོད་གསལ་དུ་ཤེས་པའི་ངང་ནས། ཨོཾ་ཨཱཿ ཧཱུྃ་བཛྲ་གུ་རུ་པདྨ་སིདྡྷི་ཧཱུྃཿ ཞེས་གསང་སྔགས་ཀྱི་སྙིང་པོ་འབྲུ་བཅུ་གཉིས་པ་ཉིད་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བསྙེན་མཐར་དབང་བཞི་བླང་བ་སོ་སོའི་དམིགས་གནད་དང་སྦྱར་ཏེ། བླ་མའི་སྤྱི་བོའི་ཨོཾ་ལས་འོད་ཟེར་དཀར་པོ་སྐར་མདའ་ཆད་པ་ལྟར་བྱུང་། རང་གི་སྤྱི་བོར་ཐིམ་པས་ལུས་རྩའི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས། སྐུ་བུམ་པའི་དབང་ཐོབ། ལུས་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་རོལ་པར་བྱིན་གྱིས་བརླབས། སྤྲུལ་༼༡༥༽སྐུའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག མགྲིན་པའི་ཨཱཿ ལས་འོད་ཟེར་དམར་པོ་གློག་ཞགས་འཁྱུག་པ་ལྟར་བྱུང་། རང་གི་མགྲིན་པར་ཐིམ་པས་ངག་རླུང་གི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས། གསུང་གསང་བའི་དབང་ཐོབ། ངག་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་རོལ་པར་བྱིན་གྱིས་བརླབས། ལོངས་སྐུའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག །

Then, with the firm conviction that the syllables *oṃ*, *āḥ*, and *hūṃ*, which adorn the lama's three places, blazing in white, red, and blue light, respectively, reside in the nature of the three vajras of all the tathāgathas, see that from them emerge countless forms of rainbow-colored rays, orbs, kāyas, syllables, and hand implements, like dust particles seen in rays of sunlight. These all dissolve into you. Believe that in this way you receive all empowerments, blessings, and spiritual attainments, without exception.

At times, conceive of your outer environment as being the palace of the Copper-Colored Mountain of Cāmara, of its inner inhabitants as the gathering of vīras and ḍākinīs of Oḍḍiyāna, of all the sounds that you hear as the sounds of mantra resounding by themselves, and of all the scattering and withdrawal of your mind as the naturally-liberated clear light. From within this state, recite:

Oṃ āḥ hūṃ Vajra Guru Padma siddhi hūṃ

Practice the approach single-pointedly with just these twelve syllables, the heart essence of secret mantra. When you have finished, take the four empowerments, while focusing upon the respective crucial points for each one:

From the *oṃ* at my lama's crown emerges a ray of white light,
like a shooting star.
It dissolves into my crown, causing the obscurations of the channels of my body to be purified.
I receive the vase empowerment of the sacred body;
my body is blessed to become a display of the sacred vajra body, [18]
and the spiritual capacity to reach the state of a nirmāṇakāya
is planted in my mindstream.

From the *āḥ* at his throat emerges a ray of red light,
like the flash of a lightning bolt.
It dissolves into my throat, causing the obscurations of my speech energies to be purified.
I receive the secret empowerment of sacred speech;
my speech is blessed to become a display of sacred vajra speech
and the spiritual capacity to reach the state of a sambhogakāya
is planted in my mindstream.

ཐུགས་ཀའི་ཧཱུྃ་ལས་འོད་ཟེར་མཐིང་ནག་སྤྲིན་ཕུང་འཐིབ་པ་ལྟར་བྱུང་། རང་གི་སྙིང་གར་ཐིམ་པས་ཡིད་ཐིག་ལེའི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས། ཐུགས་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དབང་ཐོབ། ཡིད་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་རོལ་པར་བྱིན་གྱིས་བརླབས། ཆོས་སྐུའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག །སྔར་ཡང་བླ་མའི་ཐུགས་རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་ངོ་བོ་ཐིག་ལེ་ཁ་དོག་ལྗང་དང་ལྡན་པ་ཞིག་བྱུང་། རང་གི་སྙིང་གར་ཐིམ་པས་སྒྲིབ་གཉིས་བག་ཆགས་ཐམས་ཅད་སངས་ཀྱིས་དག ཚིག་དབང་རིན་པོ་ཆེ་ཐོབ། རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་དང་ཕྲིན་ལས་མི་ཟད་པ་རྒྱན་གྱི་འཁོར་ལོ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱིན་གྱིས་བརླབས། ངོ་བོ་ཉིད་སྐུའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག་གོ །ཞེས་དབང་བཞི་བླངས་ཏེ། འདི་ནི་ནང་བསྐྱེད་པའི་༼༡༩༽རྩལ་གྱིས་སྒྲུབ་པ་དབང་བླང་བ་དང་བཅས་པའོ། །སྔར་ཡང་མོས་གུས་ཀྱི་ཤུགས་བསྐྱེད་ལ། ཁྱབ་བདག་སྐུ་བཞིའི་དབང་ཕྱུག །མཁྱེན་བརྩེ་ཐུགས་རྗེའི་གཏེར་ཆེན། །དྲིན་པས་ཡིད་ཀྱི་གདུང་སེལ། །མཉམ་མེད་དྲིན་ཅན་གུ་རུ། །སྙིང་ནས་གསོལ་བ་འདེབས་སོ། །སྐད་ཅིག་འབྲལ་བ་མེད་པར། །རྗེས་བཟུང་བྱིན་གྱིས་བརླབས་ནས། །ཉིད་དང་དབྱེར་མེད་མཛོད་ཅིག །ཅེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས།

From the *hūṃ* at his heart emerges a ray of blue-black light,
like a gathering bank of clouds.
It dissolves into my heart,
causing the obscurations of my mind and orbs to be purified.
I receive the wisdom-and-primordial consciousness empowerment
of the sacred mind;
my mind is blessed to become a display of the sacred vajra mind,
and the spiritual capacity to reach the state of the dharmakāya
is planted in my mindstream.

Once more, an orb emerges, with light of five colors,
whose essential nature is my lama's sacred mind,
completely free of conceptuality.
It dissolves into my heart, making it utterly pure by clearing away
all habitual propensities for the two obscurations.

Thus, I receive the precious empowerment of the word;
I am blessed with the perfectly complete ornamental wheel
of the inexhaustible sublime qualities and sacred deeds of all the jinas,
and the spiritual capacity to make manifest the svabhāvakāya
is planted in my mindstream.

Thus you have received the four empowerments. This is the inner practice of accomplishment, which includes taking the four empowerments. [19] Once more, generating intense admiration and reverence, make the following supplication:

O pervasive, powerful lord of the four kāyas,
treasure of knowledge, love, and compassion:
just to remember you clears away the torment of my mind.
I pray to you from my heart, O guru of unequalled kindness.

Never to be separated even for a moment,
when you have blessed me and
taken me under your care,
let us become indivisible,
one from the other.

བླ་མ་བདེ་བ་ཆེན་པོའི་ངོ་བོར་ཞུ་བ་འོད་ལྔའི་གོང་བུ་ཚོན་གང་བ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏེ་རང་གི་སྙིང་དབུས་སུ་ཐིམ་པས་བླ་མའི་ཐུགས་དང་རང་སེམས་དབྱེར་མེད་དུ་གྱུར་པར་བསམ་ཞིང་། བློ་འདས་འོད་གསལ་རིག་སྟོང་གཉུག་མའི་གཤིས་ལུགས་བླ་མ་ཆོས་སྐུའི་རང་ཞལ་བལྟ་བའི་ངང་དུ་ཅི་གནས་སུ་མཉམ་པར་བཞག་སྟེ། འདི་ནི་གསང་བ་ལས་སྒྱུར་གྱི་ཚུལ་དུ་སྤྲོས་མེད་དོན་གྱི་བླ་མ་སྒྲུབ་པའོ། རྗེས་ཐུན་ལས་ལྡང་བར་བརྩམ་པ་ན་སླར་ཡང་སྣང་གྲགས་རྟོག་གསུམ་བླ་མའི་གསང་བ་གསུམ་དུ་ལམ་གྱིས་སད་པར་བལྟས་ལ། དཔལ་ལྡན་རྩ་བའི་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ། །བདག་གི་སྤྱི་བོར་པདྨའི་གདན་བཞུགས་ལ། །བཀའ་དྲིན་ཆེན་པོའི་སྒོ་ནས་རྗེས་བཟུང་སྟེ། །སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་དངོས་གྲུབ་སྩལ་དུ་(༣༠)གསོལ། །དཔལ་ལྡན་བླ་མའི་རྣམ་པར་ཐར་པ་ལ། །སྐད་ཅིག་ཙམ་ཡང་ལོག་ལྟ་མི་སྐྱེ་ཞིང་། །ཅི་མཛད་ལེགས་པར་མཐོང་བའི་མོས་གུས་ཀྱིས། །བླ་མའི་བྱིན་རླབས་སེམས་ལ་འཇུག་པར་ཤོག །འདིས་མཚོན་དུས་གསུམ་བསགས་པའི་དགེ་བ་རྣམས། །རང་དོན་ཞི་བདེའི་དྲི་མས་མ་གོས་པར། །མཐའ་ཡས་སེམས་ཅན་ཚོགས་རྣམས་མ་ལུས་པ། །བླ་མེད་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པའི་རྒྱུ་རུ་བསྔོ། །ཚེ་རབས་ཀུན་ཏུ་རིགས་བདག་བླ་མའི་ཞབས། །བདེ་ཆེན་འཁོར་ལོའི་རྒྱན་དུ་མི་འབྲལ་བར། །མོས་གུས་ལམ་གྱིས་ཐུགས་ཡིད་གཅིག་ཏུ་འདྲེས། །དོན་གཉིས་ལྷུན་གྱིས་འགྲུབ་པའི་བཀྲ་ཤིས་སྩོལ། །

Then think that:

The lama melts into the essential nature of great bliss, becoming a ball of five-colored light, just one inch in diameter. This dissolves into the center of my heart, so that the lama's holy mind and my mind become indivisible.

Look upon your own dharmakāya face, that of the guru, the abiding nature of the indwelling clear light, empty pristine awareness, beyond the mind. Remain there in meditative equipoise for as long as you can. This is the secret way to engage in the activities, by which you accomplish the actual lama, free of elaboration.

Later, when you are about to arise from the session, look upon all appearances, sounds, and thoughts as the guru's three mysteries, awakened by means of the path.

Come, my precious root guru, shining in glory,
sit atop the lotus cushion upon my crown,
and in your great kindness take me after you;
please grant me the spiritual attainments of
your holy body, speech, and mind. [20]

May I never for an instant develop a wrong view
towards the story of my glorious guru's liberation,
and with the admiration and reverence that looks
favorably upon whatever he may do,
may the guru's blessing enter my mind.

Taking this as a symbol for all the virtue I have collected
and will ever collect throughout the past, present, and future,
and without it ever being marred by the stains of hope for a
blissful nirvāṇa just for my own benefit, I dedicate it
as a cause so that the infinite gathering of all sentient beings may,
without exception, reach unsurpassed enlightenment.

Throughout all my lifetimes, may the sacred feet of my lama,
lord of all buddha families, never be apart from the cakra of
great bliss upon my crown. Through the path of admiration and
reverence may my mind be joined as one with his holy mind,
and may there be the auspicious fortune of spontaneously
actualizing the two goals for myself and others.

ཅེས་བསྔོ་སྨོན་དང་ཤིས་པ་བརྗོད་པས་མཚམས་སྦྱར་ཏེ་སྤྱོད་ལམ་ལ་འཇུག །ཐུན་མཚམས་རྣམས་སུ་འང་བཟའ་བཏུང་གི་ཕུང་བདུད་རྩིའི་རང་བཞིན་དང་། གོས་ལྷ་རྫས་ཀྱི་ན་བཟར་བསམ་ལ་སྤྱི་བོའི་བླ་མ་ལ་འབུལ། ཚོགས་དྲུག་གི་སྣང་བ་གང་ཤར་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྟོག་པའི་རྗེས་སུ་མི་འབྲང་བར་ལྷ་སྔགས་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རིག་མདངས་བསྐྱང་། ནུབ་མོ་ཉལ་བའི་ཚེ་འོད་གསལ་ཟིན་པའི་གསོལ་བ་བཏབ་རྗེས་སྤྱི་བོའི་བླ་མ་ཚངས་བུག་ནས་བརྒྱུད་རང་གི་སྙིང་པདྨ་འདབ་བཞིའི་རྣམ་པར་གནས་པའི་ནང་དུ་བྱོན། དེའི་འོད་ཀྱིས་ལུས་ཀུན་གང་བ་ལ་༼༣༧༽སེམས་གཏད་དེ་འོད་གསལ་རིག་སྟོང་རྗེན་པ་ཐིམ་ལ་མ་རྨུག་པའི་ངང་དུ་རྣམ་རྟོག་གཞན་གྱིས་བར་མ་ཆོད་པར་གཉིད་ལོག །གལ་ཏེ་སད་ན་འཕྲོ་ཐོད་རྒྱུ་འབྱམས་སོགས་བསམ་གཞིག་གི་འཕྲོ་བཅད་དེ་འོད་གསལ་གྱི་ངང་མདངས་བསྐྱངས་པས་གཉིད་ཀྱི་འོད་གསལ་དང་རྨི་ལམ་ཟིན་པར་འགྱུར་ལ། སླར་ཡང་ཐོ་རངས་ལྡང་བའི་ཚེ་བླ་མ་དབུ་མའི་ལམ་བརྒྱུད་སྤྱི་བོའི་མདུན་མཁར་དགྱེས་བཞིན་དུ་བཞུགས་པར་བསམ་པ་སོགས་སྔར་བསྟན་པ་བཞིན་ཉམས་སུ་བླང་། གཞན་ཡང་འཆི་བའི་དུས་ལ་བབས་ཚེ་འོད་གསལ་དབྱིངས་རིག་བསྲེས་ཏེ་མཉམ་པར་འཇོག་པ་ནི་འཕོ་བའི་མཆོག་ཡིན་ཅིང་། དེར་མ་ཐེབས་ཀྱང་བར་དོར་ཁྲིར་སོ་གསུམ་གྱི་རྣལ་འབྱོར་རྗེས་སུ་དྲན་པས་གྲོལ་བར་འགྱུར་བ་སྟེ། རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་དད་མོས་དང་དམ་ཚིག་ཤིན་ཏུ་དག་པའི་སྒོ་ནས་ཚོགས་གཉིས་ཟུང་འབྲེལ་གྱི་རྣལ་འབྱོར་གོང་ནས་གོང་དུ་སྤེལ་བ་ལ་བརྩོན་པར་བྱའོ། །དེ་ལྟར་གོང་གི་བློ་ལྡོག་རྣམ་བཞིས་མཚོན་བསགས་སྦྱོང་གི་རིམ་པ་རྣམས་སོ་སོ་ལ་ཉམས་ཀྱི་སྐྱོང་བ་ཐོན་ཐོན་གྱི་བར་དུ་འབད་ཅིང་། ཁྱད་པར་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ནི་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་ལམ་གྱི་ཟབ་གནད་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་ཁོ་ནར་ངེས་པའི་ཕྱིར་འདི་ཉིད་དངོས་གཞིའི་ཉམས་ལེན་གྱི་སྲོག་ཏུ་བཟུང་སྟེ་བརྩོན་པ་དྲག་པོས་ཉམས་སུ་བླངས་པ་ལས།

Thus, finish your session by reciting prayers of dedication and auspiciousness, and then enter the practices of everyday life. In between each session, then, you should offer to the guru above your crown the first portion of your food and drink, in the nature of ambrosia, and offer your clothing as garments of divine silk.

Whatever may arise as appearances to the six collections of consciousness, do not follow after ordinary conceptions, but maintain that they are the mantra of the deity and the glow of pristine awareness, primordial consciousness.

When you lie down at night, pray that you may recognize the clear light. Then the lama who resides upon your crown comes through the door of Brahma and remains inside the four-petaled lotus within your heart. Direct your mind toward his light, which fills your body completely, [21] and fall asleep within the sphere of the clear light—naked, empty, pristine awareness, which is dissolved, but not obscured by dullness—without letting any other thoughts get in the way.

Should you wake up, cut off the current of your rumination, that widespread proliferation of scattering and agitation. As you sustain the glow of the sphere of the clear light, thoughts will dissolve into the clear light of sleep and into dreams. Then, when it is again time to rise at early dawn, think that your lama passes through the central channel to the place above your head and is joyfully seated there. Practice as taught earlier.

Moreover, when it is time to die, merge your awareness with the absolute space of the clear light and remain in meditative equipoise. This is the supreme form of transference. Even if you cannot reach that far, if you can recall the three yogas for taking the transitional period as the path, you will be liberated. No matter what and in every way, through your faith and admiration, and by keeping your samayas very pure, you should strive in the yogas that unite the two collections, so that they increase more and more.

In this way, you should apply yourself to each of the steps of accumulation and purification, from the four revolutions in outlook onward, until the appropriate experiences relating to each step have fully emerged. In particular, in order to gain certainty that the uncommon, profound crucial point of the Vajrayāna path is guru yoga alone, you should hold this very practice to be the life-force of your main practice.

བསྐྱེད་རྫོགས་གཞན་གྱི་ཉམས་ལེན་ལ་ལྟོས་མི་དགོས་བར་རྫ་ཡབ་པདྨ་འོད་ཀྱི་ཞིང་དུ་དབུགས་ ༼༣༣༽ དབྱུང་སྟེ་རིག་འཛིན་བཞིའི་བགྲོད་པ་མིག་འཕྲུལ་ལྟ་བུས་ཀུན་བཟང་ཡེ་ཤེས་བླ་མའི་ས་ལ་རེག་པར་འགྱུར་བ་ནི་ངེས་པའོ། །གང་ཞིག་སྲིད་པའི་མེ་འོབས་ཚ་གདུང་ལས། །རྣམ་པར་ཐར་འདོད་བློ་ལྡན་འགའ་མཆིས་ན། །ལམ་མཆོག་ལྡོན་པའི་དབང་པོ་འདི་བསྟེན་དང་། །བྱང་ཆུབ་གྲིབ་བསིལ་སྐྱུམ་པོས་འཚོ་བར་འགྱུར། ལེགས་བྱས་མཐུ་ལས་མཁའ་ཁྱབ་སྐྱེ་འགྲོ་ཀུན། །ཟབ་ཆོས་འདི་ཡི་གདུལ་བྱ་ཉིད་གྱུར་ནས། །པདྨ་འོད་ཞིང་མཛེས་པའི་གྲོང་ཁྱེར་དེར། །ཕྱིར་མི་ལྡོག་པར་དགའ་བས་སྐྱུར་འཛུག་ཤོག

If you practice it with intense enthusiasm, then without needing to rely on any other practice within the stages of generation or completion, you will find relief in the pure land of Lotus Light, in Cāmara. [22] Traveling in the mode of the four vidyādharas, which is like an optical illusion, you will touch the level of the primordial consciousness guru, Samantabhadra. This is certain.

However many long for freedom
from ferocious heat—the fire pit of samsāra—
if they rest upon this tree of life along the supreme path
they will feel the lovely, cool shade of buddhahood.

By the power of a deed well done,
may living beings across space itself
become disciples of this profound Dharma,
and may they quickly enter with irreversible joy
upon the exquisite city of the land of Lotus Light.

།ཅེས་གཏེར་གསར་ཟབ་གསང་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་ལྷ་རྫོགས་ཐུགས་གསུམ་སྤྱིའི་ཆོས་སྡེ་སྔོན་འགྲོའི་ངག་འདོན་ཟུང་འཇུག་ལམ་གྱི་ཤིང་རྟ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི། སྔར་བཀོད་པའི་ཁྲིགས་བསྡེབས་དེ་ཉིད་ཅུང་མི་གསལ་བར་བརྟེན་སླར་ཡང་འདོན་སྒྲོམ་བདེ་བའི་ངག་ཁྲིགས་འདི་ལྟར་བགྱི་བའི་འདུན་པའི་ཐོག །ཉེ་ཆར་ཀོང་ཡུལ་ལེན་རི་གསང་སྔགས་ཆོས་རྫོང་ནས་སྤྲུལ་པའི་སྐུ་འཇིགས་མེད་ཆོས་དབྱིངས་ནོར་བུ་དོན་ཐམས་ཅད་གྲུབ་པའི་སྡེས་ལམ་འདིར་འཇུག་པ་དང་པོའི་ལས་ཅན་རྣམས་ལ་སླན་པ་ཆེན་པོའི་སྒོར་འགྱུར་བར་ངེས་པས་ཅིས་ཀྱང་གྲུབ་པར་གྱིས་ཤིག་ཅེས་ཡི་གེའི་ལམ་ནས་དང་བའི་གསུང་གིས་རྗེས་སུ་བསྐུལ་བར་མཛད་པ་ལ་བརྟེན་ནས། རིག་འཛིན་གྱི་སྨྱུ་གི་འཇིགས་བྲལ་ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེས་རང་ལོ་སུམ་ཅུ་རྩ་བཞིར་སོན་པ་དབང་ཕྱུག་གི་ལོ་ཁྲུམས་སྟོད་ཟླ་བའི་ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་ཚེས་བཅུ་ཉེ་བའི་འདུ་བ་ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་དུས་བཟང་པོ་ལ། སློབ་༼༣༣༽དཔོན་ཆེན་པོས་བྱིན་གྱིས་བརླབས་པའི་སྒྲུབ་གནས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྟག་ཚང་སེང་གེ་བསམ་འགྲུབ་ཀྱི་ཀེའུ་ཚང་དུ་ལེགས་པར་སྦྱར་བ་སྟེ། འདིས་ཀྱང་ཟབ་ལམ་གྱི་ཕྲིན་ལས་ཕྱོགས་མཐར་ཁྱབ་ཅིང་རྟག་པ་དང་འབྲེལ་ཚད་མཆོག་སྐྱེས་བླ་མའི་ཞབས་དྲུང་དུ་སྐྱེ་བའི་སྐལ་པ་བཟང་པོ་ཅན་དུ་གྱུར་ཅིག །སརྦ་དཱ་མངྒ་ལཾ།། །།

Thus is written the *Chariot on the Path to the Union of the Two*, a recitation of the preliminaries to the three general Dharma sections of the New Treasures on the *Profound and Secret Heart Essence of the Ḍākinīs*—those related to *The Lama* [*Gathered Together with the Peaceful and Wrathful Ones,*] *The* [*Explosion of Enlightened View Regarding the Profound Dharma of the*] *Great Perfection*, and to *The Holy Mind* [*Sādhana of the Secret Seal*].

Since the written arrangement that was previously set forth was a little unclear, I had the aspiration to arrange the words once again, in a way that would be easy to recite and meditate upon. Then, recently, the Tulku Jikmé Chöying Norbu, who is of the class of those who accomplish all that is of meaning and benefit (Dön Tamché Drubpay Dé), sent me a letter from the Dharma Fortress of Secret Mantra in Lenri, Kongpo, saying, "If you can ascertain a way for beginners to enter this path, so that they can access the Great Physician, please do whatever you can to write it." Thus he urged me with clear words, and on that basis this sprout of a vidyādhara, Jikdrel Yeshé Dorjé, wrote this when I had reached my 34th year, when the immediate auspicious circumstances had gathered, on the 10th day of the waxing moon, inclining towards wisdom, in the 25th constellation of the Iśvara Year [of the Female Fire Ox, 1937].

[23] It was composed in the cave known as Tak-tsang Sengé Samdrup (The Tiger's Lair where the Lion's Wishes are Fulfilled), that supreme place of practice blessed by the Great Master. By its power, moreover, may the enlightened activity of the profound path spread to the ends of space, and may those with constant connection to it have the good fortune to be born at the feet of the Lake-Born Guru.

Sarvadā Maṅgalaṁ

The Tibetan title is: *Zab gsang mkha' 'gro'i snying thig gi sngon 'gro'i ngag 'don zung 'jug lam gyi shing rta*, in *The Collected Writings and Revelations of H. H. bDud-'jom Rin-po-che 'Jigs-bral-ye-shes-rdo-rje* (Kalimpong: Dupjung Lama, 1979-1985), Vol 13: 1–24. Buddhist Digital Resource Center: W20869.